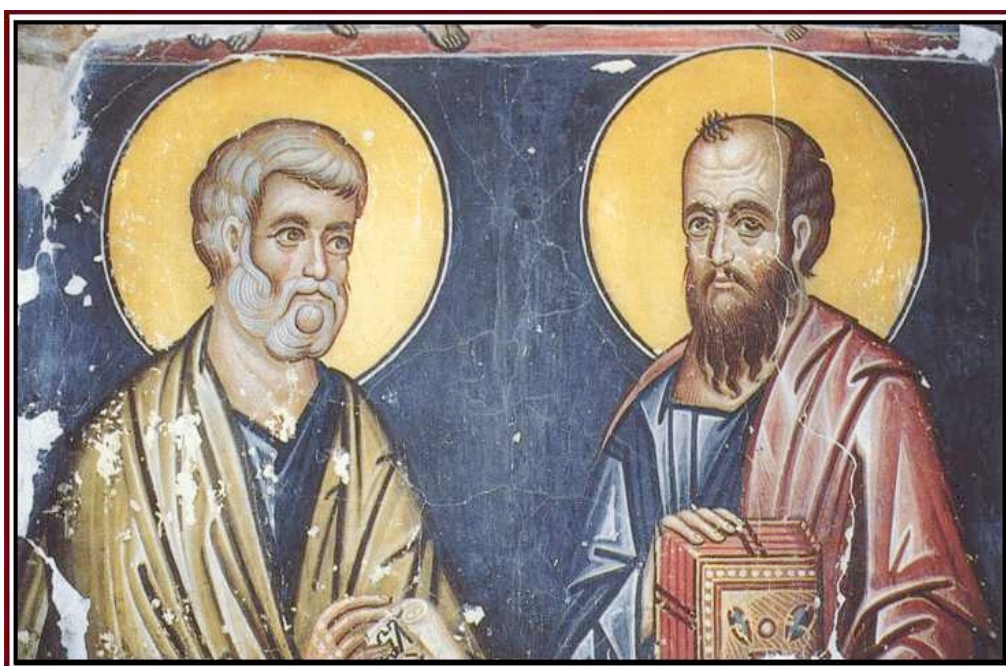

ПАРОХИЈСКО ПИСМО

СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ САВЕ – ЛОНДОН

**СВЕТИ АПОСТОЛИ
ПЕТАР И ПАВЛЕ**

PARISH LETTER

**THE SERBIAN ORTHODOX CHURCH
OF SAINT SAVA - LONDON**

No. 50

£1.50

January - June 2014

УРЕДНИШТВО

THE SERBIAN ORTHODOX CHURCH OF SAINT SAVA

89 Lancaster Road

London, W11 1QQ

Tel: 020 7727 8367

www.spclondon.org

E-mail: crkva@spclondon.org

**„Парохијско писмо“ уређује
Српска православна црквене општина у Лондону**

Свештеници:

Протојереј ставрофор Горан Спаић

Протојереј Драган Лазић

Управа:

Председник: Петар Агбаба

Потпредседник: Петар Кашић

Секретар: Ђурђа Савић

Благајник: Др Горан Машановић

Чланови:

**Ранко Кувелић, Рада Јурић, Вера Јовић, Петар Ивановић, Константин
Мирковић, Марко Говоруша, Југослав Јанковић и Зоран Пајић**

Повереници:

Момчило Бабић, Милан Дедић, Петар Агбаба

July 2014

Newsletter

Dear Parishioners

July 2014

Firstly, we would like to thank you all for your generosity and assistance during the **Serbia Floods Relief Effort**. This has been a difficult time for our country, friends and family who have been affected by this unprecedented natural disaster. We would like to especially thank those people who came and helped with the sorting and packaging of donated goods. In addition, we would also like to give a special thanks to Nemanja and Ljilja Subotinovic, without whom the relief effort would not have run as smoothly as it did. To date, we have collected over £20,000 (this amount is still growing) in financial assistance and around 10 tonnes of goods. The relief effort has only just begun and we will need your help in months to come until the displaced people can finally return to their homes.

Bake Sale: organised by our Sunday School on 8th June. We are delighted to announce that **£5,100 was raised** in the space of a few short hours. Thank you to all those who helped organise, bake, sell and, of course, those who bought and donated on the day.

Easter and Vrbica: Thank you to those of you who attended the midnight and morning services, we were pleased to see so many of you in attendance. We were also pleased to see children with their little bells for Vrbica, however, the number of children who attended were lower than we had expected. Perhaps this was due to Easter falling on the same day as the Catholic and Protestant Easter. Nevertheless, we very much hope to see many more of you in the coming years. This service and lunch is organised especially for the youngest members of our community and we hope that you will support this and other events in the future by bringing your children and grandchildren to church.

Renovation projects: As we mentioned in the previous update, we have various up and coming projects; we would very much like your **feedback and input** on these important initiatives. The large hall, restaurant, restrooms, classrooms, basement and roof of the Dom Nikolaja building all need renovation and structural improvement. There is great potential in both venues and together with your help, we will strive to make them all more functional and frequented more often by our own community and those from outside wishing to hire the facilities. **The small restaurant in the Dom Nikolaja Building is closed for pending renovations until further notice.** We welcome any suggestions you have for this space at crkva@spclondon.org. The hall will continue to provide drinks and a limited menu during the summer. We ask for your patience and understanding during this time.

We are also pleased to announce a **new project**, a museum, **dedicated to the memory of Nenad Petrovic**, who sadly passed away a few months ago. This will enable our parishioners and visitors to learn more about our culture and history as well as the history of St Sava Church in London. This will be an exciting new project and we welcome your suggestions and help.

Sedgeford Road House (priest's accommodation): We have had an offer of £1,060,000 for the house, which we have accepted. This, in turn, will allow us to buy two houses. We hope that you will understand our rationale for doing so as we need to house both our priests and their families as well as structurally enhance and refurbish our church and community centre. This will leave £300,000 in the Bank at our disposal to begin certain works. We still need further funding to complete these important and necessary projects. The revenue that comes from the telephone antennae contracts is poor, in comparison to market value and updating the flats as new tenancies become available is imperative. The antennae have damaged our roof and caused water leakage into several flats below. This will be an expensive and complicated project to repair.

We very much welcome your input and ideas and will be organising at General Meeting for all parishioners this autumn. We will confirm the date of this meeting in due course.

Please share this message across the broader community and please connect via crkva@spclondon.org or talk to us directly.

Thank you.
Your Church Council
St Sava Church, London

Драги Парохијани,

Пре свега желимо да вам се захвалимо на вашој великодушности и на свим донацијама за поплавама угрожене у Србији и Републици Српској. Претходна два месеца су била изузетно тешка за нашу земљу, пријатеље и родбину због незабележених поплава на Балкану и цела наша заједница у Лондону и шире је показала велику солидарност и заједништво у овом периоду. Нарочито се захваљујемо онима који су помагали око слагања и паковања пристигле помоћи. Посебна захвалност припада Немањи и Љиљани Суботиновић због великог труда око примања, паковања и слања помоћи. До данас смо скупили преко £20,000 у новчаној помоћи (овај износ се и даље увећава) и око 10 тона хуманитарне помоћи. И даље настављамо са овом акцијом и требаће нам ваша помоћ и разумевање у наредним месецима док расељени не буду могли да се напокон врате својим кућама.

Продају колача је организовала наша Недељна школа 8. јуна. Скупљено је **£5,100** за свега пар сати! Хвала свима који су помогли око организације, онима који су донели колаче, продавали их и наравно свима коју су колаче купили и дали прилог као помоћ угроженима од поплава.

Васкрс и Врбица: Хвала свима вама који сте дошли на поноћну и јутарњу Васкршњу литургију, било је задовољство видети толико људи у цркви. На Врбицу је било такође лепо видети децу са звончићима око врата. Број деце је био нешто мањи него што смо очекивали, вероватно зато што су римокатолички/ протестантски и наш Васкрс били истог дана, али се надамо да ћемо вас у наредним годинама виђати у великом броју. Ова служба и послужење су организовани за најмлађе чланове наше заједнице и надамо се да ћете их подржати у будућности, као и друге догађаје које организујемо, тако што ћете доводити вашу децу или унукe у цркву.

Реновирање: Као што смо напоменули у претходном обраћању, имамо неколико пројеката у блиској будућности те су стога ваши предлози и коментари добро дошли. Велика сала, ресторан, учионице, подрум, тоалети, као и кров Дома Владике Николаја треба да буду реновирани или структурно побољшани. Постоји велики потенцијал целог овог простора и уз вашу помоћ уложићемо сваки напор да га учинимо кориснијим за нашу заједницу и за оне са стране који желе да га изнајме. **Ресторан у Дому Владике Николаја ће бити затворен до даљњег због реновирања.** Молимо вас да нам ваше предлоге у вези ове теме шаљете на следећу адресу crkva@spclondon.org. У великој сали ће моћи да се наручи пиће и ограничен број јела током лета те вас молимо да имате стрпљења током овог прелазног периода.

Задвољство нам је да објавимо **нови пројекат**, библиотека која ће бити **посвећена Ненаду В. Петровићу** који се упокојио пре неколико месеци. Она ће омогућити нашим парохијанима и посетиоцима да науче више о нашој култури и историји, као и о историји цркве Светог Саве у Лондону. Ваши предлози и помоћ у вези овог изазовног пројекта су више него добро дошли.

Кућа у Sedgford Road (смештај за свештенике): Добили смо понуду од £1,060,000 за кућу, коју смо прихватили. То ће нам омогућити да купимо две куће. Надамо се да разумете разлоге за овакву одлуку пошто је потребно да сместимо свештенике и њихове породице, као и да структурно побољшамо и реновирамо цркву и цео центар. Ово ће омогућити да остане £300,000 на рачуну, новац који ће моћи да се користи за почетак неколико радова. Још увек ће нам бити потребна додатна средства да завршимо неопходне радове. Приход који добијамо од телефонских антена је лош у поређењу са тржишном вредношћу. Уз то су антене оштетиле кров и проузроковале прокишњавање у становима испод антена, што захтева компликовану и скупу поправку. Станови ће такође требати да се реновирају како би били спремни за издавање.

На самом крају желимо да вас још једном замолимо да нам шаљете ваше предлоге и размишљања, а ми ћемо организовати састанак за све парохијане на јесен. Накнадно ћемо вас обавестити о датуму овог састанка.

Молимо вас да ширите даље ову поруку и да нам пишете на crkva@spclondon.org или разговарате са нама директно.

Хвала Вам,
Ваш Црквени одбор
Цркве Светог Саве у Лондону

Парохијске вести

ПРОСЛАВА БАДЊЕГ ДАНА И БОЖИЋА

И ове године као што православна вера и народни обичаји налажу Бадњи дан и Божић прослављени су торжествено и свечано. На Бадњи дан служено је вечерње и освећени бадњаци, које су верном народу уз свештенство делили и чланови управе Црквене општине. Управа се побринула да све протекне добро организовано тако да ове године и поред великог броја људи, који за овај диван празник походе нашу цркву, владао је ред и поредак посебно код поделе бадњака. Бадњаке је и ове године припремила Духовна заједница Св. Алимпија Столпника. После Акатиста који се редовно служи четвртком у 19 часова окупили би се највредни чланови и остали добровољно сат времена да праве бадњаке, како би за Бадње вече обрадовали своју браћу и сестре вернике наше цркве. Овај пример би догодине, ако Бог да, требали да следе и други јер више вредних руку јако нам је потребно. Верници су бадњаке и сламу понели својим кућама да их подсећају на рођење Христово и на обичаје које су понели са својих домаћих огњишта, а својој цркви приложили из захвалности новчане прилоге за здравље и спасење.

Божићну Свету Литургију служили су свештеници цркве Светог Саве.

На Светој Литургији, редовно као и сваке године, била је присутна принцеза Катарина Карађорђевић-де Силва.

Прочитана је посланица Њ. Св. Патријарха српског Господина Иринеја, а прикупљани су и прилози за богословске школе и манастир Хиландар.

ГОДИШЊИ ПАРАСТОС ПРИНЦЕЗИ МАРГАРИТИ

У недељу Богоотаца, 12. јануара 2014. одржан је годишњи парастос покојној принцези Маргарити Карађорђевић супрузи принца Томислава Карађорђевића. Принцеза је уснула у Господу пре годину дана, 16. јануара 2013. године у своме дому у Лондону.

Парастосу су присуствовали Њихова Краљевска Височанства Престолонаследник Александар II, Принцеза Катарина, Принцеза Катарина (кћерка Принцезе Маргарите и Принца Томислава), принц Лудвиг и Принцеза Манди од Бадена, Викторија де Силва (унука Принцезе Маргарите), и Његова Екселенција Амбасадор Републике Србије у Уједињеном Краљевству др Огњен Прибићевић са супругом. Парастос су служили

лондонски свештеници, протојереј ставрофор о. Горан Спаић, протојереј о. Драган Лазић, протојереј ставрофор о. Милун Костић и протођакон о. Ђорђе Чекеревач. Трпезу љубави као додатну молитвену захвалност за Краљевску породицу и Њихове госте припремила је у ресторану „Дома Владике Николаја“ Управа Црквене општине на челу са председником господином Петром Агбабом.

Принцеза Маргарита је била удата за Принца Томислава од Југославије (1928-2000) са којим је имала двоје деце, Принца Николу (1958.-) и Принцезу Катарину (1959.-). Рођена је 14. јула 1932. у Шлос Салему у области Баден у Њемачкој као кћерка Принца Бертолда и Принцезе Теодоре од Грчке и Данске (сестре војводе од Единбурга).

У народу ће остати упамћена као вредна и пожртвована жена пуна хршћанске љубави према Српском народу и Православној цркви. До краја свога живота остала им је верна, помажући многе добротворне и хуманитарне акције и активно учествујући у раду Кола српских сестара „Косовка девојка“ при цркви Светог Саве у Лондону.

ВЈЕЧНАЈА ПАМЈАТ Принцези Маргарити - Од Бога и Српског рода!

ПРОСЛАВА СВЕТОГ САВЕ ЦРКВЕНЕ И ШКОЛСКЕ СЛАВЕ

Прослава Св. Саве, црквене и школске славе, ове године била је у суботу 25. и недељу 26. јануара 2014. године. Прослава је и ове као и претходних година протекла дивно и свечано уз присуство великог броја верног народа.

У суботу 25. јануара у 19.30 часова, у препуној сали Дома владике Николаја отпочео је Светосавски програм, благословом надлежног Епископа Г. Доситеја и химном Св. Сави коју су певали учесници програма и народ. Затим је прота Горан Спаић поздравио епископа, свештенике, наше госте КУД „Младост“ из Париза са њиховим кореографом Аленом Гвозденовићем, Фолклорну групу „Свети Илија“ из Корбија као и све присутне. Програм је зналачки осмишљен и изведен, а са неколико лепих народних песама учествовале су Зорка Максимовић и Милена Костић. Програм је као и увек зналачки водила Госпођа Нада Гркинић кореограф и наставник „Растка“ а потом је уследило народно весеље уз музику оркестара Љубише Денића.

У недељу, 26. јануара у 10.00 часова све је почело Светом Архијерејском Литургијом коју је служио Преосвећени Епископ Г. Доситеј уз присуство архијерејског заменика проте Душана Раковића из Штокхолма, а уз саслужење свештеника наше епархије протојереја ставрофора: Вида Вуковића, Жарка Недића, Николе Котура, Радмила Стокића, Александра Илића, и јеромонаха Срефана Поњарца и домаћег свештенства. Велики број чтеца је узео учешће у овом свечаном славском Богослужењу. Епископ Доситеј је рукопривео у чин чтеца Андреју Лазића, сина проте Драгана Лазића, који послужује и помаже свештеницима у олтару.

На Св. литургији о. Стефан Поњарац одржао је проповед о Светом Сави. На крају Св. литургије освећен је и пререзан славски колач уз присуство бројних верника, учитеља и ученика Црквене школе.

На Светој Литургији и освећењу колача били су присутни Принцеза Катарина Карађорђевић, Амбасадор Републике Србије господин др Огњен Прибићевић са супругом Драганом, конзул Љиљана Зарубица, војни атеше пуковник Саша Перовић и његов заменик мајор Бојан Величковић. Домаћини овогодишње славе су били Жељко Мугоша са супругом Биљаном и децом Милошем, Мајом и Марком.

На крају Свете Литургије сви су послужени са славским житом, а домаћини су поделили и поклоне школској и другој деци у цркви.

Ове године се Управа посебно побринула за нашу школску децу да буду посебно послужена и да осете нашу пажњу на дан кад је њихова школска слава и да то сећање буди у њима успомене целог живота и покрене на љубав према Православној цркви и Светом Сави. Такође је припремљен ручак за све званице и парохијане Црквене општине у Дому владике Николаја.

У 16.00 часова, у Hammersmith Town Hall приређена је традиционална Светосавска академија. Свечана сала је била пуна гостију. И овде су, поред надлежног епископа Доситеја, били присутни представници Амбасаде Републике Србије, свештеници и председници других црквених општина у В. Британији. У име Покрета српских четника „Равна Гора“ био је присутан Г. Никола Мимчило Бабић. Програм је отпочео са српском, енглеском и светосавском химном које су сви присутни певали, а затим је домаћин славе, г. Жељко Мугоша поздравио присутне честитајући славу свима. После тога је Светосавску беседу одржао прота Горан Спаић, старешина храма Светог Саве у Лондону.

Програм је настављен уз песме, рецитације и позоришне комаде ученика свих узраста Црквене недељне школе у част Св. Саве, народним играма и песмама фолклорног ансамбла Растко, као и фолклорне групе Младост из Париза која је гостовала на овогодишњој прослави.

По завршетку програма прота Горан Спаић се захвалио свима присутним и пожелео да се и следеће године окупимо на Св. Саву у још већем броју.

Програм је успешно најављивао и водио, на Андреја Лазић, ученик Црквене недељне школе.

Ова прослава Св. Саве, свакако ће остати дуго у памћењу свих присутних, како деце која су учествовала у програму, тако и гледалаца. Још једном су се духовна чеда Светог Саве из Лондона окупила да прославе свога Првог Архиепископа и просветитеља, имајући свест о својим српским коренима и припадности православној Цркви Христовој.

СТРАСНА СЕДМИЦА И ВАСКРС

И ове године као и предходних током Страсне (Велике) недеље службе су текле по устаљеном реду. Мало је било верника који су присуствовали службама ових дана када се литургијски и молитвено присећамо светих догађаја из живота Сина Божијег на земљи. Јасно је да се неке од служби одржавају у току радног времена па су многи спречени из објективних разлога доћи у цркву али верујемо да је више у питању размишљање наших верника да је „довољно“ доћи на Васкрс и помолити се за спасење душе. Ми ово не пишемо да „ружимо и грдимо“ свој народ, не дај Боже, већ да попут брижних родитеља саветујемо своју духовну децу. Долазити у ове најсветије дане Крсноваскрсне пасхе у цркву, слушати страсна јеванђеља, гледати како црквене службе кроз молитвене песме и побожне радње изображавају Христово распеће и полагање у гроб је нешто што код сваког верника оставља дубок осећај побожности у коме духовно узрастамо и примамо благодат Светог Духа. Верујемо да ћемо се сви боље припремити идуће године и заузети своје место под Христовим крстом који нас узводи на небеске висине у Царство Бога Оца.

Ове године, Христов гроб су, као ранијих година, дивно уредиле и припремиле Љиљана Суботиновић и Зорка Максимовић.

Ове године за разлику од досадашње праксе служена је Света Васкрсна Литургија у поноћ, после Васкрсног јутрења које је почело у 23.00 часа. Ова пракса служења Васкрсне Литургије у поноћ се примењује у многим нашим црквама и манастирима, почевши од Саборне цркве у Београду. Символика је богата - да будни и спремни као мудре јевађелске девојке, са довољно уља у нашим светиљкама душе, пођемо у пола ноћи Васкрсом Женику у сусрет. Код доношења ове одлуке имали смо у виду чињеницу да многи наши верници који путују дуго до цркве ако долазе увече на Јутрење не могу доћи сутрадан на Свету Васкрсну Литургију. Њено служење у поноћ оставља многим породицама да се боље организују и припреме за Велики празник. Знатан број верника који је присуствовао на Литургији и причестио се потврда је да је одлука била добра и верујемо кад ова пракса заживи Поноћна Литургија ће бити још посећенија. Поноћну Васкрсну Литургију служио је о. Горан Спаић.

Свечана васкршња Св. Литургија служена је по обичају у 10.30 у недељу у препуном храму верника. Служили су о. Драган Лазић, о. Радомир Аћимовић и протођакон Ђорђе Чекеревац. Прочитана је посланица Његове Светости Патријарха српског Господина Иринеја и прикупљани су прилози за богословске школе. Велики број верника се причестио, а на крају Св. Литургије уз нафору подељена су и фарбана Васкршња јаја.

Морамо споменути овде да су нам стигле и притужбе неколицине верника да је при крају Литургије у цркви настало комешање и жамор, које је њима засметало јер одаје утисак духовне недисциплине. Сматрамо да је овоме један од разлога што на овај највећи хришћански празник долази пуно света који су пријатељи а ретко се виде у нашем великом граду па похрле једни другима у сусрет са жељом да честитају Васкрс. То је свакако леп и благословен обичај, али то треба урадити са дужном пажњом према другим верницима, или причекати са смирењем свршетак Литургије а после у сали, или испред Светог храма са родбином и пријатељима поделити честитања.

Догађаји у Волтам Кросу и Волтам Абију

Освећење бадњака у Волтам Кросу и Волтам Абију

У суботу 4. јануара 2014. српска заједница у Волтам Кросу и Волтам Абију, заједно са четничким колом Српских сестара приредило је прославу Бадње вечери. Освећење бадњака је обавио прота Драган Лазих уз присуство великог броја наших парохијана. По освећењу бадњака, сестре су дивно послужиле све присутне посном вечером и пићем. Организована је и лутрија у корист Кола сестара, тако да је ово вече заиста било дивно и незаборавно.

Слава Кола српских сестара у Волтам Абију

У суботу 31. маја, Четничко коло српских сестара у Волтам Абију и Волтам Крос-у свечано је прославило своју Славу Духове – Педесетницу. Славски колач осветио је и пререзао прота Драган Лазих пожелевши сестрама срећну славу и сваки успех у њиховом даљем раду. Ове године, домаћин славе била је сестра Аница Балаћ са својом породицом. После овога, славље је продужено уз дивну храну које су сестре припремиле као и богату лутрију.

КОЛО СРПСКИХ СЕСТАРА „КОСОВКА ДЕВОЈКА“

- Сестре су приредиле дочек Православне Нове године у великој сали Дома Владике Николаја у четвртак, 13. јануара 2014. Дочек је протекао у лепој и интимној атмосфери уз богату трпезу и звуке народне музике. У поноћ сви су честитали једни другима „Српску нову годину“, и пожелели здравље и срећу, да сви будемо на Христовом путу верни и јаки, и као заједница да јачамо у сваком погледу.

- 1. марта, 2014. године Коло сестара је припремило пред почетак Великог поста традиционални програм за покладну забаву. Програм су припремили и извели глумци из Врњачке Бање и фолклорна група Растко. После успешног програма који је публика уз одобравање поздравила плеском, Коло је припремило вечеру. Угодно дружење је настављено уз игру и песму као што је обичај уз покладе.

- Вредне сестре су и ове године 15. марта и 3. маја припремиле џамбл сејл сакупљајући новчана средства за помоћ цркви и потребитима.

- Коло сестара је 3. јуна, 2014. прославило своју крсну славу Светог цара Константина и царицу Јелену. Сви свештеници су служили Свету Литургију и на крају су у цркви заједно са сестрама и осталим верницима разломиле славски колач и вином прелили кољиво, у молитвама призивајући свети Божији благослов на све сестре чланице Кола да буду сачуване у крепости вере и физичке снаге како би дуго година служиле цркви Светог Саве и српског народа. Молитвено смо се сетили и оних сестара које због физичке немоћи нису могле бити присутне али су у мислима и молитви биле једно с нама тога дана, а такође и за оне наше сестре које су промениле светом а вредно су помагале цркву и народ и стекле тако венац славе у Царству небеском. Након обреда у име свештенства и присутног народа прота Драган се захалио сестрама за њихов труд и хуманитарни рад. Сестре су припремиле и славски ручак за свештенство и народ. Све присутне на ручку срдечно је поздравила председница Кола сестара госпођа

Милица Дувњак, свима захвалила на доласку а са особитим поштовањем Њено Краљевско Височанство Принцезу Катарину Карађорђевић, и представницу Амбасаде Србије госпођу Драгану Прибићевић, супругу амбасадора др.Огњена Прибићевића.

Коло је и ове године за своју славу, као што ради већ дуго година, од онога што су радом стекле даривале потребите. То је ове године наш народ у Србији и Републици Српској погођен тешким поплавама за које су приложиле чек на £1,000. Такође су по устаљеном обичају приложиле:

Цркви Св. Саве £100,
Дому Владике Николаја £100,
Црквеној недељној школи £100,
Фолклорној групи Растко £100.

ФОЛКЛОРНИ АНСАМБЛ РАСТКО

- Фолклорни ансамбл Растко наставио са својим дугогодишњим успешним гостовањима по Европи и Отаџбини. У овоме полугодишту су организовали гостовање у Паризу за викенд од 21-24. марта 2014. где су били гости СКУД Младост и тако наставили успешно партнерство и угодно дружење које је започело гостовањем Младости протекле зиме у Лондону. Фолклорну дружину из Лондона дочекли су брижни домаћини на челу са председницом СКУД Младост госпођом Летицом Живковић и кореографом Аленом Гвозденовићем. Субота је била дан резервисан за разгледање Париза, града светлости, а у недељу је организован заједнички наступ Растка и Младости. Публика је била задовољна припремљеним програмом а учесници с обе стране пресрећни да покажу како су вредно радили и све добро увежбали. Вође пута су били Рајко и Нада Гркинић са троје родитеља Ренатом Стојановић, Анкицом Вранић и Љиљаном Ивановић.

- Фолклорни ансамбл Растко је и ове године, у суботу 21. јуна у Великој сали Дома Епископа Николаја, припремио традиционални концерт за крај школске године с том разликом што је ове године био хуманитарног карактера и сав приход остварен те вечери, од £ 2,327 је намењен за пострадале од поплава у Отаџбини. Учествовали су сви узрасти играча и плесни састави Растка а поред њих и црквени дечји хор Савинац. Свирао је оркестар Љубише Денића који је свој хонорар приложио у хуманитарне сврхе. Све је било лепо за око и душу а забава за младе је потрајала и после завршетка службеног програма.

ПОМОЋ ЗА ПОПЛАВЉЕНЕ У ОТАЏБИНИ

О помоћи за поплављене више прочитајте у писму које редовно објављује наша црквена управа у жељи да парохијани буду добро обавештени о свему што се урадило и што се планира урадити а штампано је на почетку овог нашег парохијског писма.

ПРЕДАВАЊА

У мају мјесецу организована су два предавања у Великој сали Дома Владике Николаја.

- 11. маја 2014. предавање монаха Арсенија Јовановића из манастира Острог
„САВРЕМЕНА МИСИЈА ЦРКВЕ“

Аутентично животно искуство монаха Арсенија, који је живећи у Америци спознао све замке које прете нарочито младим људима посебно у Западном свету и дугогодишње монашко молитвено тиховање у манастирима, довели су до духовне синтезе коју о. Арсеније моћно и сугестивно излаже као предавач. Све то оставља јак утисак на слушаоце тако да је он постао познат предавач у оквирима наше помесне цркве, посебно у расејању.

- 25. Маја 2014. предавање јеромонаха о. Стефана Поњарца
„МИСИЈА СВЕТЕ БРАЋЕ ЋИРИЛА И МЕТОДИЈА И ЈЕЗИЧНЕ ПОУКЕ ЗА НАШЕ ВРЕМЕ“

Млади теолог и магистрант о. Стефан је пригодно уз празник Св. браће Ћирила и Методија одржао предавање говорећи о њиховој мисији међу Словенима и благословеном подвигу кодификације писма и превођења Светог Писма на словенски језик чиме је христијанизација славенских племена добила право усмерење и замах. Отац Стефан је отворио и питање стања наше свремене језичке стварности у дијаспори и потребе да народ разуме проповед Благих Вести на језику који му је разумљив и близак.

Оба предавања и предавача су изазвала пажњу слушалаца и задржала потребан духовни и академски ниво предавања што је свакако било на корист свима који су предавање слушали. Предавања су организована недељом у два сата поподне и показало се као добар избор јер су била посећена од људи који су били на Литургији и задржали се до поподневних сати. Ова предавања су нас у Управи Црквене општине уверили да нам је ових и сличних догађаја потребно и више јер су на духовну корист појединаца али и целе заједнице. Оба ова предавања ће ускоро бити доступна свим заинтересованим на новом веб сајту цркве Светог Саве.

СТО ГОДИНА ОД ПОЧЕТКА I СВЕТСКОГ РАТА

Црквена општина и парохија Св. Саве из Лондона организовали су предавања и изложбу у Дому владике Николаја а у циљу обележавања значајног јубилеја стогодишњице од почетка I светског рата. Трагика I светског рата, али херојска епопеја српског народа у њему обележили су нашу судбину кроз цели протекли век. У Европи као и у Србији ове године, али и наредних неколико година биће уприличена разна догађања која ће бити посвећена успоменама на људе и догађаје у најкрвавијем рату у историји народа.

ПРЕДАВАЊЕ – У четвртак 19. јуна у 19.30 часова; Предавачи: Господа Миша Гавриловић и Марко Гашић

ИЗЛОЖБА И ПРЕДАВАЊЕ – среда 25. јун у 19.30 часова; „Улога жене у I Светском рату и британске медицинске мисије у Србији“ – Аутор мр Звездана Поповић
Предавачи: прота Милун Костић, др Србољуб Живановић и Миша Гавриловић. Глумица Маја Барчот читала је изабране песме и прозу; Управа Црквене општине се побринула и за послужење тако да су се људи дружили с предавачима и могли поставити питања која су их занимала. Ово је први део предавања јер је планирани Округли сто због објективних разлога одгођен за крај месеца септембра. О свему ће заинтересовани бити обавештени на време.

ДОНАТОРСКЕ АКТИВНОСТИ ЗА ЦРКВЕ И МАНАСТИРЕ

- У марту месецу управа Црквене општине организовала је у цркви прикупљање помоћи за храм Огњене Марије у селу Биљани Доњи у Далмацији. Црква је потпуно разрушена у протеклом ратном пустошењу и разарању а малобројни повратници нису у стању сами обновити свој храм. Многобројни су се одазвали нашој молби и сакупљено је 1,200 фунти на чему им захваљујемо и призивамо Божији благослов на њих и на њихове породице. Новац је предат добротом госпође Радмиле Милић, која је иницијатор ове акције, а надлежни свештеник Миле Савичић из Биљана Доњих издао је пригодне захвалнице лондонској Црквеној општини и свештеницима.

- 12. маја, 2014 на Васиљев дан организовано је традиционално донаторско вече за помоћ манастиру Острог. Домаћини овогодишње вечери су били Далибор Радовић-Лаки и браћа Драган и Дејан Аџић.

Присутне је поздравио и захвалио свим донаторима старешина цркве Св. Саве у Лондону о. Горан Спаић и домаћин вечери Далибор Лаки Радовић. Пригодну омилију изрекао је драги гост из манастира Острог, који је за ту прилику дошао у Лондон, монах Арсеније Јовановић. Захвалио је присутнима што помажу манастир и пренео захвалност манастирског братства и благослов Светог Василија.

Вече је било врло успешно, велики број гости и аукција манастирских икона допринели су да је прикупљен износ од 7.040 фунти. За домаћина донаторске вечере идуће године пријавио се Горан Томашевић и његова породица. Свети Василије Острошки моли Бога за нас!

- 7. јуна 2014. у Дому владике Николаја одржана је донаторска вечера за изградњу цркве Светог Нектарија Егинског у Никшићу у Републици Црној Гори. Донаторску вечеру је иницирао и припремио господин Ранко Кувелић, чтец цркве Св. Саве и члан управе Црквене општине лондонске. Као гости вечери из Никшића су дошли протојереј о. Бобан Јокић и ђакон о. Владимир Јарамаз. О. Бобан се захвалио свима тумачећи присутнима пројекат и локалитет будуће цркве. Говорио је и о самој замисли да два велика чудотворца, Свети Василије и Свети Нектарије, бдију и чувају град Никшић са два узвишења која доминирају градом. Ранко Кувелић се присутнима захвалио али и онима који нису могли доћи а дали су прилог за цркву Св. Нектарија. Захвалио је и господину Блажу Килибарди домаћину ресторана и једноме од донатора цркве у изградњи, који је лепо припремио вечеру. Сигурно је да ће прикупљени износ од 6,000 фунти добро доћи градитељима а приложницима њихово добро дело да буде на спасење и вечан живот, молитвама Св. Нектарија Чудотворца Егинског.

СВЕЧАНА ВЕЧЕРА У ЧАСТ О. ЂОРЂА

У суботу 31. маја 2014. године управа Црквене општине у Лондону припремила је опроштајно вече поводом одласка у пензију протођакон о. Ђорђа Чекереваца, човека који је у цркви Светог Саве радећи и служећи преко педесет година оставио неизбрисив траг и трајан печат. Ценећи његов велики допринос цркви и народу одликован је од Светог Синода Српске православне цркве орденом Св. Саве III реда. Орден му је у име Патријарха српског Господина Иринеја уручио надлежни епископ господин Доситеј за црквену славу 27. јануара 2014. Речи захвалности о. Ђорђу и његовој породици за све што су допринели радом у Црквеној општини лондонској изrekli су проте о. Горан Спаић и о. Милун Костић. Посебно су истакли улогу Ханалоре супруге о. Ђорђа која му је увек била подршка али и вредна верница и чланица Кола сестара при цркви Св. Саве. Отац Ђорђе у своме говору захвалио је свима присутнима на доласку и пријатељству, посебно се захваливши господину Петру Агбаби, председнику Црквене општине и Ђурђи Савић секретару, који су се побринули да ово вече буде тако угодно у пријатељском дружењу.

НА МНОГАЈА И БЛАГАЈА ЛЈЕТА О. ЂОРЂЕ!

ИН МЕМОРИЈАМ

НЕНАД В. ПЕТРОВИЋ
(1925-2014)

21. марта ове 2014. године умро је у Лондону писац и публициста Ненад Петровић. Опело пок. Ненада Петровића вршили су 27. марта у храму Св. Саве у Лондону, у присуству великог броја пријатеља и поштовалаца, протојереји: Горан Спаић, Милун Костић, Радомир Аћимовић, Драган Лазић и протођакон Ђорђе Чекеревац.

Од покојног Ненада се у цркви опростио његов дугогодишњи пријатељ прота Милун Костић следећим речима:

”Ненадов животни пут није био нимало лак као ни других Срба изгнаника које су ратни вихори одували далеко од њихове Отаџбине. Многи су мислили да је Ненад био јединац. Али он је рођен са братом близанцем Предрагом који је рано умро. Ненад Петровић је рођен у Загребу 30. маја 1925. године, од оца краљевског официра Војислава, родом из Добоја и мајке наставнице Надежде-Наде рођене Јакшић из Глине.

Ненадов отац Војислав, као велики родољуб, побегао је из Босне и придружио се српској војсци у Првом светском рату (чија стогодишњица пада баш ове 2014. године), придруживши се најхрабријима у добровољачком одреду чувеног Војводе Вука да би из тога рата изашао са неколико ордена за храброст и постао југословенски официр достигавши у војсци чин пуковника.

Због очевог позива догодило се да је и Ненад, само основну школу учио у 4 републике бивше Југославије и то у Загребу, Подгорици, Сарајеву и Београду. У Београду је

завршио и Трећу мушку гимназију 1944. године и уместо да се радује и проводи своју младост у миру он се, учен родољубљу и поштењу и оданости својој Отаџбини, придружује Покрету отпора и уз највеће тешкоће прелази преко Рашке и Босне, да би се на том путу разболео од тифуса и тако стигао до болнице у Словенији а одатле дошао у логор Еболи у Италији. Нешто касније у логору Лами код Напуља био је тумач и преводилац југословенским јединицама у служби код британске војске. Касније, преко Немачке, стигао је у Енглеску 1947. године где је у почетку радио као пољопривредни радник да би се доцније запослио као административни службеник у великој фирми „Лајонс и Ко“, али уз то студирајући ванредно политичке и економске науке у Лондону.

Као родољуб и интелектуалац служио је подједнако својој Цркви и своме народу. За све време свога боравка у Енглеској није затражио енглеско држављанство и пасош него је путовао са исправом која му је у почетку издата за расељена лица. Само пре неколико година, када је комунизам пао и Србија постала самостална држава, Ненад је узео српски пасош али нажалост, због старости и касније болести није га ниједном искористио.

Више од 20 година био је секретар Српске православне Црквене општине у Лондону а касније и њен председник од 1985. до 1988. Црква је била његова друга кућа а ми свештеници и други његови пријатељи најближа родбина. Зато је он своју огромну библиотеку поклатио Цркви Св. Саве у Лондону, за коју се надам да ће Црквена општина, што пре, пронаћи просторију да је смести и да на вратима напише: Библиотека Ненада В. Петровића. Поред библиотеке је и сву своју материјалну имовину завештао нашој Цркви са чиме је постао велики добротвор и највећи приложник у њеној историји.

Ненад је много урадио и на културном и националном пољу. Постао је члан Удружења писаца и уметника у иностранству 1964. удружења које је 1951. основао Слободан Јовановић. Био је секретар истог удружења од 1977. до 1986. а од тада и његов председник. Изабран је у Београду за почасног члана Удружења књижевника Србије 1989. године.

Члан је Савеза „Ослобођење“ од 1956. до његовог расформирања 1994. Један од уредника и сталних сарадника месечника „Наша реч“ као и члан уређивачког одбора „Наше дело“. Једно време је био секретар Изгнаничког комитета Либералне интернационале. Као писац и публициста био је сарадник и многих листова и часописа у свету као што су недељник „Глас канадских Срба“ чији је био стални сарадник од 1964. до 1974., затим је сарађивао у париском „Савременику“, у „Дијалогу“ и у аустралијској „Слози“. У двотомном издању „Катена Мунди“ коју је уредио Драгослав Драгић Кијук изашао је у Београду, у време када то власти нису радо примиле, његов опширни чланак о Слободану Јовановићу.

Био је члан Акционог одбора Демократске алтернативе која је издала две књиге „Демократска Југославија“ и „За нови друштвени и политички морал“. Ту је писао о буђењу национализма под комунистичким режимима. Писао је и у зборнику „Демократске реформе“ (који су уредићивали Бане Ивановић и Алекса Ђилас) чланак под називом „Национализам и демократске реформе“ (1982).

Пре неколико година у часопису за књижевност и културу „Људи говоре“ а који излази у Канади објављен је у броју 9 и 10 интервју са Ненадом Петровићем као и

његов есеј о Јовану Дучићу. Објављене су следеће Ненадове књиге и чланци: „Лице и наличје комунизма у Југославији“ (1964) и „Марксозна кћи“, историјско критички оглед о Елеонори Маркс и зачецима социјализма у Енглеској (1973). У „Ревизији центра за југословенска питања“ у Лондону објавио је чланак 1965. на енглеском под насловом „Yugoslav Communist party Congresses since the War“ као и 1967. „The Fall of Aleksandar Rankovic“. У Србији је објавио 1998. године књигу есеја „Из живота лондонске политичке емиграције“ описујући руску, немачку и француску емиграцију. 2000. године Удружење књижевника Србије објавило му је књигу „Огледи о смислу и заблудама“ у оквиру библиотеке „Дијаспора“ коју смо овде у Лондону приказали пре неколико година.

Толико је добро познавао Лондон и догађаје у њему да је био спреман да буде водич сваком човеку и свакој екскурзији и верујем да нико није ни могао ни умео тако сликовито показати и описати Лондон као он.

Ненад је био човек великог знања и изграђене културе али изузетно диван господин и велики центлмен. Никада и никоме није био наметљив. Живео је скромно и штедљиво и једино је био увек спреман да плати књигу, часопис и новине. За то никада није жалио да да новац. Његовом смрћу наша црква и заједница у овој земљи губе једног оданог члана, доброг, угледног и узорног човека и пријатеља.

Драги Ненаде, данас сам посебно тужан што сам изгубио искреног пријатеља и сарадника али и радостан што сам Те као таквог имао. Зато у име нас свештеника, у име Српске православне цркве у Лондону, у име Црквене управе, у име Кола српских сестара „Косовка девојка“, Црквеног хора, Недељне школе, Фолклорне групе „Растко“ у име Духовне заједнице и Разговора о вери, којима си редовно био присутан, као и у име твојих кумова и пријатеља у овом граду и овој земљи и оних у Србији и широм света, опраштам се од тебе, који си 1. пролећног дана, ове године позван од Творца неба и земље и твога Творца да прескочиш овоземаљско пролеће и уђеш у вечно лето Царства Божијега. Тамо ће те сачекати твоја крсна слава Свети Архангел Михаило и твоји отац Војислав, мајка Нада и брат Предраг. Река твога овоземаљског живота улила се у Вечни океан. Док ће ти тело мирно почивати на српском црквеном гробљу у Бруквуду нека ти душа радосно почива у вечној светлости. Хвала ти за све што си учинио за своју Цркву и свој српски народ. Нећемо те заборавити. Бог да ти душу прости и збогом до општег васрсења мртвих.”

После овога прота Милун је прочитао писмо саучешћа од Њ.К.В: престолонаследника Александра, саучешће Њ. П. Епископа Доситеја, као и писмо саучешћа Уредника часописа „Људи говоре“ Др. Радомира Батурана.

Ненад Петровић је сахрањен на српском црквеном гробљу у Бруквуду.

После сахране на даћи коју је припремила управа Црквене општине у ресторану Дома владике Николаја опростио се од свог дугогодишњег пријатеља бираним речима Др. Дејан Ђокић евоцирајући успомене на пок. Ненада. Прота Милун се у име Управе и свештенства посебно захвалио онима који су највише били уз Ненада у току болести а то су: Олга Станојловић, Немања и Љиљана Суботиновић, Зоран Гаћеша као и његови свештеници.

ВЕЧАН МУ ПОМЕН И РАЈСКА НАСЕЉА!

ДУХОВНЕ ПОУКЕ

Тамо где је благо ваше тамо је и срце ваше

Слика света у коме боравимо у пракси значи отимање о власт, првенство и право, како партија тако и сталежа. У таквој слици увек је актуелно питање где да нађемо место ми који верујемо у Бога и своју наду полагамо у Његове речи: "Ко хоће између Вас да буде први, нека Вам буде слуга."

Када би се неко од нас смртних подигао до висине Божије видео би колико смо ми људи смешни и жалосни. Смешни смо зато што сувише полагамо у нашу мудрост и богатство, а жалосни смо кад очајавамо због сиромаштва и неправде. Мислим да смо најсмешнији у сталној борби око земље, власти и новца. Брат гура брата и каже: "Ово је моје". Каин убија Авеља пун лажне вере да ће без њега бити срећнији. Млађи потискује старијега, али се и старији бране и боре за своја права. Садашњост брише прошлост, али се и будућност ужурбано тиска у садашњост. Један за другим ишчежавају господари света, а земља, престоли и новац остају. Таман весели човек напише тапију на неки посед, долазе нови људи и име на тапији брзо се преправи. "Чије није било, чије'л бити неће?"

Слушајући као свештеник глас својих парохијана дошао сам до закључка да се огромна већина слаже у чежњи за добром, за правдом, за миром. Иста већина би била задовољна са елементарним (кућа, храна, одећа, породица, ауто...), али када се почне набрајати оно "елементарно" тешко је стати. Једно је сигурно, увек је то више од онога колико се може. У овој тачки смо дошли до срца проблема: човек је читав живот разапет између жеља и могућности. Има ли решења?

Савремени политичари су у име државе упали у замку лажних обећања: "Гласајте за нас и ми ћемо Вас спасити, ми ћемо Вам обезбедити благостање". Једни избори, други, трећи и ништа, само горе. Они који су узели улогу Месије, Спаситеља очигледно то нису. Просечан човек стално пред собом има једно питање: Како изаћи из суморне стварности?

Гледајући очима Цркве на нашег човека од лекара до нерадника, крштеног у име Оца и Сина и Светога Духа, закључујем да већина не зна ШТА ЈЕ ЦРКВА? На ово рекло би се просто питање, већина ће рећи да је то грађевина (храм), где тај човек уђе 2-3 пута годишње и то послом. Да освешта колач за славу или да упали свећу (сањао је некога, неко му је болестан...), да узме бадњак или богојављенску водицу и слично. На другој страни смо сведоци велике отуђености нашег човека од доласка у Цркву на Свету службу, учешћа у Светој Литургији и причешћивања. За то се нема времена, а ни разлога, нећемо да претерујемо, а и кад видим ко иде у Цркву мука ми је. Оправдање се увек нађе.

Наш човек је побожан, има изразе побожности, али није црквен. Не допушта наш човек да га Црква учи, јер то сматра "поповањем", а Црква нас најбоље учи када чујемо Реч Божију у току Св. Литургије. На тој Служби је могуће, како би рекли млади, "допунити батерије", јер ако верујемо у Бога тада знамо да нас у животу одржава енергија Божија и зато је треба увек обнављати и допуњавати личним учешћем у Цркви као Телу Христовом, како каже Апостол Павле. То је снага Цркве, сакривена у Тајни, а види се и

осећа нашом вером. Вера тако постаје темељ свега онога чему се надамо, потврда ствари невидљивих. Таквом вером видимо да је Црква Света Литургија. У њој су заједно живи и мртви, она има моћ да сједини прошлост и садашњост и да нам уведе будућност као предукус вечнога живота. Ово својеврсно сећање на будућност нам открива Љубав као темељ света, као дисање и учешће у истинском животу. На овом месту имамо реалну шансу да разумемо сва наша страдања, наше туге и сиромаштво, зато што се само ту чује јасан глас Христов: ”Не бојте се ја сам победио свет. Узмите мој јарам и моје бreme, јер је мој јарам благ и бreme је моје лако”.

За онога ко не открије Свету Литургију остаје сакривен смисао људског живота. Тражећи смисао на другој страни, лагаћемо себе да ће нас у животу одржати новац, политичка моћ, лепота и разни други лажни богови, који се намећу на савременој пијаци живота.

Бог нам је подарио живот, а уз живот ум и срце. Негде у центру бића почива наше неприкосновено право, СЛОБОДА да изаберемо свога бога, да изаберемо шта ћемо или кога ћемо волети највише на свету. Од нашег избора зависи и наша вера, јер по дефиницији човек верује ономе кога воли и обрнуто, воли онога коме верује. Искуство и предање Цркве Христове сведоче да су речи ВЕРА, ЉУБАВ И СЛОБОДА толико повезане да се може рећи да су истозначне. Ако је све ово тачно, колико ћемо још имати времена, а и права да се правдамо да није имао ко да нас научи. Драги моји парохијани, не бих волео да у овим речима видите досадно ”поповање” већ најискренију жељу и молбу, позив на лични преображај, промену на боље. Верујем и знам да је Црква сачувала потенцијал који јој је Христос обећао, а то је сила Духа Светога. Како то искористити?

Деца много лакше од одраслих улазе у Цркву, она искрено осећају Дух побожности и зато смо сви позвани да се вратимо и будемо као деца. Стога је прва дужност родитеља и васпитача да пусте децу да долазе Богу, да долазе у Цркву на Свету службу, да се причешћују. То практично значи да и Ви као родитељи дођете са њима. Одмах док су још мали са 2-3 године чуће у Цркви Реч Божију, упознаће Бога, Он ће постати Ваш и њихов помоћник и заштитник. Од ”више силе” постаће једна конкретна личност, Онај кога волите и коме верујете. Ту у Цркви се открива смисао нашег живота, отварају се видици. Ту се на прави начин успоставља благословена равнотежа између жеља и могућности. Из овога сусрета са Богом, Ви добијате истински аршин којим ћете успешно мерити и вагати, како себе тако и друге. Наука Цркве објављује да Бог није зажалио ни свога Сина јединца, него Га је дао да свако ко верује у Њега не погине него да има живот вечни. Нема дакле човека који ће живети на земљи, а да не носи свој животни крст (болест, сиромаштво, невоља...), али када сва наша страдања упоредимо са распећем Христовим и Његовим мукама, а уз то знамо да је Он једини поживео на земљи без греха, моћи ћемо да разумемо и прихватимо свој крст. У овој тачки смо стали на пут покајања, пут оздрављења којим је прошао и блудни син из јеванђелске приче док није осетио радост у загрљају Оца свога. Истинске радости и враћања у достојанство сина не може бити без преумљења, реалне промене, умирања старог човека у нама и рађања новог, преображеног. За све ово је потребна Мајка Црква, јер једино Она може да нас поново роди водом и Духом Светим. То пре свега бива у Светом крштењу, али пошто смо ми крштење свели на обичај и део традиције, ово је пастирски позив да га обновимо, да га прихватимо и постанемо истински чланови

Цркве. У срцу се доноси ова одлука - остајем са лажним боговима или крећем за правим Оцем, Сином и Духом Светим. Нећу Вас лагати да је лако бити хришћанин, јер није лако бити ни човек, а камоли православни хришћанин. Много је лакше живети са лажним боговима. Слободни смо, све нам је дозвољено, али све не користи. Све можемо, али морамо знати, све има своју цену. Све ово о чему говорим примамо као дар живота у Цркви, као могућност, као обећање и као алтернативу свему ономе што нам други нуде. Постајемо сведоци ових речи једино кроз живот у Цркви. Када приступамо људима, онима који су срећни и онима који страдају, младоме или старом проповедајмо само Христа. Он је тај који нас освећује, а само оно што је освештано силом Божијом то ће бити вечно, то ће трајати и бити истинито. Христос је прво нас заволео и даривао се несебично, јер шта је љубав ако се не даје, ако није спремна на жртву?

Драги парохијани, ово су речи свештеника о значају Свете Литургије и доласку у Цркву. Уз сва наша животна страдања и невоље, уз светску кризу и бриге о којима сам говорио, закључујем да Црква има шта да каже и шта да понуди свету. Њезина светлост и нада могу реално помоћи сваком човеку. **Обличје света пролази, а оно што остаје то су вера, нада и љубав, али је од њих љубав највећа.**

Из наше прошлости

ХРАБРО СРЦЕ ШКОТЛАЋАНКЕ КУЦАЛО ЈЕ ЗА СРБИЈУ

Када су је колегинице питале како може да издржи да ради у немогућим условима, докторка Елизабет Мекбин Рос кратко је одговорила: „Па, неко мора.” – Умрла је 14. фебруара 1915. у Крагујевцу, лечећи српске војнике од пегавог тифуса.

Крагујевац – Три мала бела споменика стоје на Варошком гробљу у Крагујевцу, поред капеле. Лево је, у мермер уклесано име Мејбл Дирмер, десно Лорна Ферис, у средини, на нешто вишем обелиску, стоји – докторка Елизабет Рос. Доле, испод имена, ћирилицом је исписано: „Народу сте српском даровали срце, ваша дела красе зраци нашег сунца.”

Ту почива срце храбре Шкотланђанке, која је у Србију дошла када нам је било најтеже, у јеку борбе против аустроугарске армаде, када нашу храбру војску нису косили само меци и топовски шрапнели него и пегави тифус, од којег је умрло више од 300.000 хиљада српских војника. Она их је лечила у немогућим условима, стављајући на коцку и свој живот. Издржала је три недеље. Преминула је 14. фебруара 1915. (по старом календару – 2. фебруара), после 13 дана борбе са тифусном грозницом.

Неко је јуче, пре званичне церемоније одавања почести у организацији града, испред ова три споменика запалио свећу. Српски народ није заборавио своје хероине, чланице британске лекарске мисије у I светском рату. Осим Росове, Дирмерове и Ферисове, у Србију је дошло још двадесетак британских болничарки. Многе су изгубиле живот у ратним страхотама на брдовитом Балкану, несебично помажући нашим војницима на првим линијама фронта. Росова у Крагујевцу данас има улицу код Великог парка, а њено име носи и теренска јединица овдашњег Црвеног крста.

Те 1915, Крагујевац је био тешко погођен не само ратом већ и епидемијом пегавог тифуса. У граду је била смештена и Врховна команда и Велика ратна болница за лечење оболелих од заразе.

Др Жарко Вуковић, који се за живота бавио темом савезничких медицинских мисија у Србији и о томе објавио књигу, о ситуацији у Крагујевцу у тим данима на једном месту каже: „Крагујевац је у то време био такорећи мртав град – нико из града није излазио нити је ико у град долазио. Само су се улицама протезале, на снегу и леденој киши, бескрајне колоне воловских запрега у којима су лежали на смрт болесни рањеници и болесници, очекујући да буду примљени у болнице у којима више није било места за њих. Земља је изгледала као да је узорана за неку страшну сетву – на све стране видели су се свеже ископани гробови.”

Управо у то време, Росова из Ниша стиже у Крагујевац, са екипом која, по писању британских публициста, није била припремљена за епидемију пегавог тифуса. Луиз Милер, која је истраживала улогу британске мисије у Србији, о тим околностима овако пише: „Није било довољно сестара, ни начина да се изолују инфицирани пацијенти, није било опреме за дезинфекцију одеће, као ни средстава којима би се заштитили од инфицираних ваши. Један по један, почели су да се разбољевају, а прва британска жртва тифусне грознице била је др Елизабет Рос.”

Пожртвована Шкотланђанка је ипак покушавала да лечи заражене српске војнике, често остајући даноноћно поред њихових постеља. Када су је колегинице једном приликом посетиле и питале како може да издржи да ради у немогућим условима, она је кратко одговорила: „Па, неко мора.”

Срби су им дали слободу

Елизабет Мекбин Рос је рођена 1876, у месту Тејн, у брдовитим пределима Шкотске. Одрасла је у имућној породици. Њен отац је био директор лондонског одсека Комерцијалне банке Шкотске. Медицину је дипломирала у Глазгову 1901. а недуго после тога, у оквиру колонијалне медицинске службе, одлази у Персију, данашњи Иран. О невољама и болестима људи у тој земљи написала је књигу, а у домовину се враћа 1914. Уместо планиране специјализације из области тропских болести, чувши за невоље српског народа, она се прикључује британској лекарској мисији која путује за нашу земљу.

За разлику од пуританске Британије, Србија јој је изгледала слободно. Елзи Инглис, борац за женска права, овако пише о дочеку и статусу које су британске докторке имале у Србији: „И у Британији су ове жене биле лишене политичких, социјалних и економских права. У Србији су се према њима односили са великим поштовањем и, што је још важније, имале су једнак статус. Срби су им дали слободу. Дозволили су им, први пут у животу, да раде у областима резервисаним за мушкарце, да живе и путују самостално. Оне су радиле у болницама, чак и као возачи војних санитета, показујући запањујућу храброст, као што је то случај са др Елизабет Рос.”

Сећање на прошлост је нада у будућност

Поводом 98 година од смрти Елизабете Мекбин Рос, за дипломате Велике Британије, Канаде и Аустралије организован је пријем у Скупштини града Крагујевца. Градоначелник Верољуб Стевановић је рекао да је „немерљива жртва британских хуманитарки уткана у добре односе држава и народа”, а амбасадор Канаде Роман Вашчук поручио је да је „сећање на прошлост нада у будућност”.

Вест о смрти у „Политици”

„Добровољни лекар енглеске мисије у Крагујевцу др Елизабет Рос умрла је од болести коју је добила лечећи ратнике тамошње прве резервне болнице. Племенита Енглескиња искрено је ожаљена. На погребу који је био импозантан, посмртни говор држао је др Војислав М. Јовановић, доцент универзитета.”

Ову вест о смрти Елизабете Рос објавила је „Политика” 4. фебруара 1915. године (по старом календару), и то у дану када је Београд био жестоко бомбардован, засипан артиљеријском ватром Аустроугарске војске.

Н. Т.

Бране Карталовић

објављено у Политици 15.02.2013.

Школска страна

ЦРКВЕНА НЕДЕЉНА ШКОЛА

јануар – јуни 2014

Црквена недељна школа је током овог периода од шест месеци, имала доста активности.

Најпре је, око Божића, организовала, као и прошле године добротворну акцију „**Наше мало некеме значи много**“ тј. прикупљање помоћи родитељској кући „Звончица“ - удружењу родитеља деце оболеле од малигних болести које ради при Институту за здравствену заштиту мајке и детета Србије „Др Вукан Чупић“, Радоја Дакића 6-8, Нови Београд. У овој акцији прикупљени су следећи прилози:

1. У Црквеној недељној школи од ученика, родитеља и учитеља: £798.50
2. прилог Фолклорне групе: £121.60
3. прилог Кола српских сестара: £100
4. прилог Црквеног хора: £300
5. прилог прикупљен у цркви 22. децембра 2013: £530

Укупан износ који је прикупљен: £1,850.10 је прослеђен 10. јануара 2014. године на жиро рачун ове родитељске куће као Божићни дар наше црквене заједнице. Свима који су помогли у овој хуманитарној акцији се срдечно захваљујемо.

Такође, и ове године, као и прошле, за Светога Саву је изишао други број школског листа „Савиндан“ у коме се објављују писмени и ликовни радови ученика Црквене недељне школе.

Ученици Црквене недељне школе, као и ранијих година, учествовали су у прослави Светога Саве, црквене и школске славе наше парохије. Свечана Светосавска академија је одржана у Хамерсмит таун холу 26. јануара 2014. године уз присуство многих званичних гостију и великог броја родитеља.

Црквена недељна школа је 23. марта 2014. године, поводом прославе Дана државности и дана Војске Србије организовала „јавни час историје“ за ученике трећег, четвртог и петог разреда наше Школе. Гости и предавачи су били представници српског војног посланства у Лондону, господа официри: пуковник Саша Перовић и мајор Бојан Величковић који су, за ову прилику били обучени у српске војне униформе што је оставило леп утисак на све присутне. У своме предавању говорили су о овим значајним датумима из наше новије историје, али и о актуелној теми почетка I светског рата. Такође, приказали су и филм о Војсци Србије и ордење из тога рата, а ученици су имали прилике да постављају питања о ономе што су чули и видели. Сви ученици су добили од наших гостију и мале пригодне поклоне и пожелели да следеће године опет дођу.

На празник Педесетнице – Духова 08. јуна 2014. године, Црквена недељна школа је успешно организована традиционалну, шесту по реду, продају домаћих колача у великој црквеној сали. Ове године, ова акција је била организована ради помоћи

пострадалима од поплава у Србији и Републици Српској. Одазив родитеља и парохијана је био велики и остварен је приход у износу £5,100.00 који ће бити прослеђен тамо где је потребно. Свима родитељима, црквеној управи и учесницима ове добротворне акције који су помогли на било који начин: доношењем колача, куповином колача, добровољним прилогом или својим радом приликом продаје колача, у име Црквене недељне школе се захваљујемо на труду и помоћи, са молитвом Господу да им Бог узврати у сваком добру.

Прослава Видовдана, нашег највећег националног празника је одржана 29. јуна. Ученици су тога дана, добили сведочанства о завршеној школској години и били у цркви на Светој Литургији и благодарењу за крај школске године. Потом је у великој сали Дома владике Николаја одржана традиционална Видовданска приредба. Најпре је присутне поздравио прота Драган Лазић, старешина Црквене недељне школе, а затим је започео програм који су учитељи и ученици припремили. Програм је, тематски био посвећен Видовдану и стогодишњици Првога светскога рата. После програма, уследило је мало послужење за присутне које су припремили чланови црквене управе.

УПИС УЧЕНИКА У СЕПТЕМБАРСКОМ РОКУ

Црквена недељна школа „Свети Сава“ почиње нову школску 2014/15. годину у недељу, 14. септембра 2014. у 10.15 часова заједничким окупљањем ученика у великој сали. Присуство свих ученика из обе смене је обавезно.

После Свете Литургије служиће се призив Светога Духа на почетку школске године за благословен и успешан рад ученика.

Упис нових ученика и накнадни упис садашњих ученика у нову школску годину ће бити 7. септембра 2014. од 12.30 до 13.30 у просторијама Црквене недељне школе.

Црквена недељна школа ће у новој школској 2014/15. години радити по новом распореду. Часови за прву смену ће трајати од 12.00 до 14.00, а за другу смену од 14.30 до 16.30.

прота Драган Лазић,
Старешина црквене недељне школе

Прилози Црквеној недељној школи Светога Саве у Лондону

од 1. јануара до 30. јуна 2014: Вера Јанковић - £100, Гордана Гомилановић Цап - £20, М.С. - £1000, Џон и Милица Пити - £100, Коло српских сестра о својој слави - £100

ХВАЛА СВИМА!

НАЈАВЕ

КРСНА СЛАВА У КОРБИЈУ - СВЕТИ ИЛИЈА

У недељу 27. јула 2014. године у 10.30 часова Свету Архијерејску Литургију служиће Епископ Британско-скандинавски Господин Доситеј уз саслужење свештеника нашег намесништва.

У 14.00 часова Свечани ручак.

У 15.30 часова СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА. Улазница за академију 5 фунти; за децу до 15 година бесплатно.

ДОБРО НАМ ДОШЛИ!

ОСВЕЋЕЊЕ ХРАМА СВЕТОГ САВЕ У СТОКХОЛМУ

У недељу 5.октобра 2014.године Његова Светост Патријарх српски Господин Иринеј, уз учешће више архијереја, извршиће освећење храма Светог Саве у Стокхолму.

Након Литургије припремљен је ручак и културно уметнички програм, цена улазнице је 450 круна.

Обавештења у вези свечаног ручка можете прочитати на интернет страници:
www.svetisava.se или на телефон 0704880555

За све заинтересоване молимо да се јавите у парохијску канцеларију у Лондону јер би наши домаћини у Стокхолму организовали дочек на аеродрому и смјештај по кућама код наших домаћина.

ПОДСЕТНИК

У августу месецу СУБОТОМ неће бити служена редовна Света Литургија.

У недељу 24. августа 2014. због Нотинг Хил Карневала неће бити служена редовна недељна Света Литургија

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ОД 14. ЈАНУАРА 2014.

СВЕТА ЛИТУРГИЈА

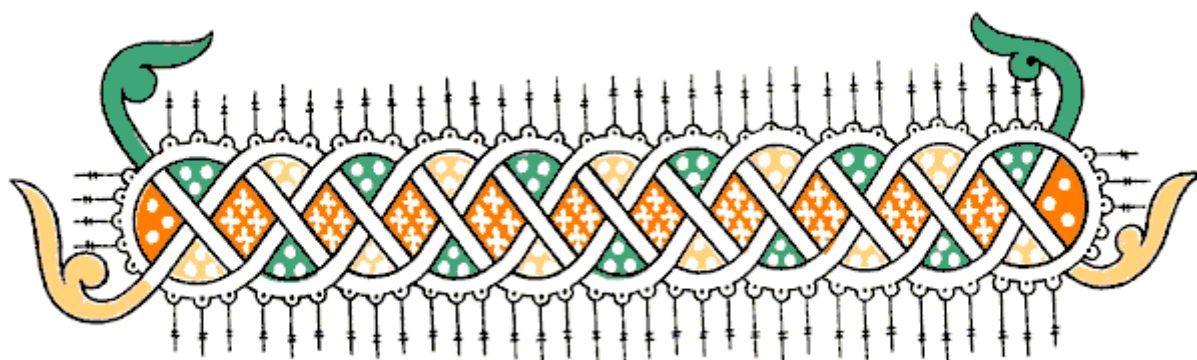
Сваке недеље и празника у 10.30
Сваке суботе у 9.00 (осим у време летњег годишњег одмора)
Сваке прве недеље у месецу у Waltham Cross-у

ВЕЧЕРЊЕ

Сваке суботе у 19.00
Уочи празника када се служи Св. Литургија у 19.00

АКАТИСТ

Сваког четвртка у 19.00

CHURCH SERVICES FROM 14TH JANUARY 2014

HOLY LITURGY

Every Sunday and Feast days at 10:30 am
Every Saturday at 9:00 am (except during summer holidays)
Every first Sunday of the month in Waltham Cross

VESPERS

Every Saturday at 7:00 pm and the night before the Feast day

AKATISTOS

Every Thursday at 7:00 pm